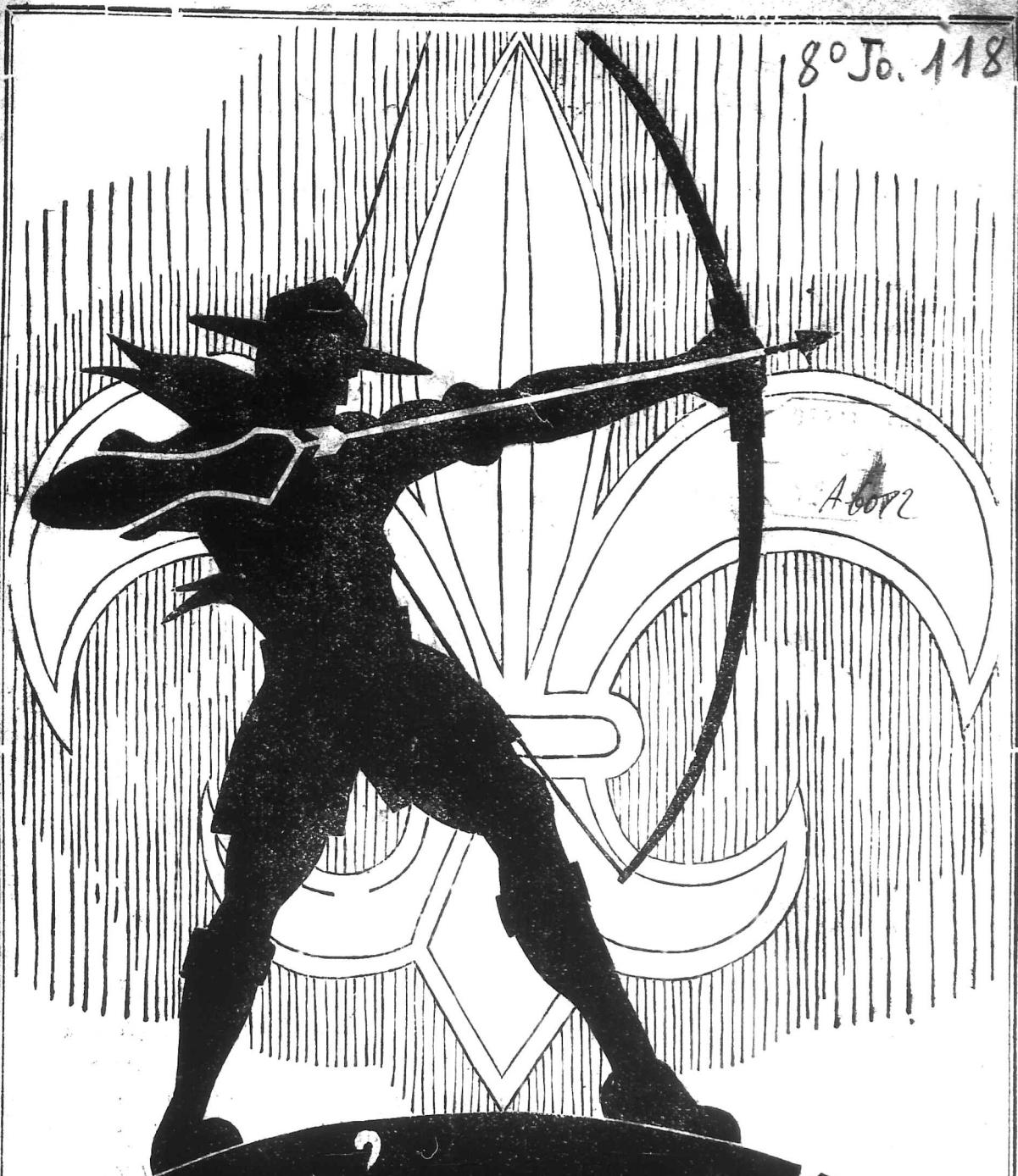

80 Jo. 11865

A 6072

THANG TIEN

Báo Hưởng-Đạo mỗi tháng hai kỳ

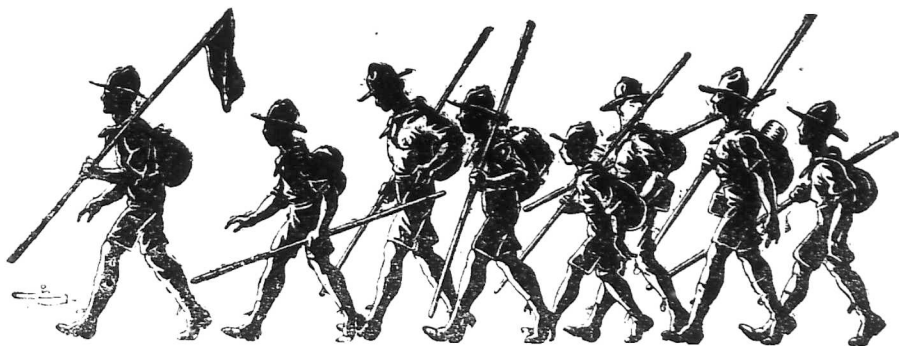
NHÀ BÁO : 55, RUE JAMBERT - HANOI

Năm 1. số 1

5. Novembre 1935

80 Jo 11865

LỜI NÓI ĐẦU

« Trồng cây phải mười năm, trồng người phải trăm năm ».
Chúng tôi theo đuổi một mục-đích cao xa, chúng tôi mong
mỏi... Chúng tôi muốn gây cho nhà những người con hiếu-
thảo, cho nước những người dân nhanh-nhẹn, thanh-nhã,
thành-thực, trung-lin, có gan mật và có lòng yêu nhân-quần
ã-hội.

« Một bà mẹ đến hỏi nhà tâm-lý bác-học về cách dạy con.

— Thưa bà, cháu bao nhiêu tuổi?

— Cháu sắp đầy tuổi tôi.

— Thưa bà, tôi lấy làm tiếc bà đến trăm mất một năm! »

Một phép giáo dục muốn tốt phải theo từ ngày mới
đẻ. Vì vậy chúng tôi mong có các nữ đoàn-sinh hướng-đạo
để sau này làm những bậc mẹ hiền biết nuôi dạy con từ ngày
trứng nước.

Thế rồi con tám chín tuổi. Là lúc ham chơi chúng tôi sẽ
rủ đi chơi, cho chơi thích trí, nhưng chơi những trò luyện
được tâm-hồn trong sạch, luyện cho đứa trẻ nên ngoan-
ngoãn và biết yêu người, yêu giống-vật. Chúng tôi gọi em
đó là sói-con và mượn cái không-khí núi rừng làm trường
học: cái trường không bắt khoan bắt nhất làm được nầy nở
cái bản-tĩnh hay của trẻ em. Đó là thời kỳ sửa soạn.

Rồi em lớn, mười một mười hai tuổi. Còn thích chơi nhưng
đã biết làm. Chúng tôi gọi em là đoàn-sinh hướng-đạo. Họp
các em, làm từng đội để tập lo việc cùng nhau cho mạnh-mẽ
cái khí-phách, để bồi đắp nghị-lực các em. Tập cho các em
phải làm mà nhận trách-nhiệm các công việc; tập cho biết
chuộng nghĩa, biết trọng thể dục. Đó là thời kỳ dạy dỗ.

Thế rồi, mười bảy, mười tám tuổi. Cậu em đã lớn, nhìn
rộng ra vùng chân trời, bước vào cuộc đời, nếm cái khó, cái

nguy-hiểm của đời. Chúng tôi bắc một cái cầu là lão-đoàn đưa anh em vào đời, trong đời của khắp mọi người. Thời kỳ này là thời kỳ thực-hành. Anh em sẽ đem những cái vui của lúc làm sói-con, cái học, cái tính tình cao thượng của khi làm đoàn-sinh mà bước vào kẻ vai, gánh vác công việc xã hội.

Đưa các em từ chỗ rừng thẳm là cái đời mơ mộng của trẻ, đến trại hướng đạo là nơi tập việc, rồi dắt anh em vào con đường đời, để anh em trở nên người đủ sức, đủ gan, đủ tài làm việc

Đó chúng tôi theo đuổi mục-đích cao xa ấy.

Vì cao, chúng tôi cố lên, vì xa chúng tôi bước lên, chúng tôi phải « thẳng tiến ».

Chúng tôi tiến cho tới đích.

Chúng tôi là nhờ ở các bậc phụ mẫu có lòng hoài-bảo chờ con em một phương pháp giáo-dục mạnh mẽ, hoàn-toàn như phương-pháp Hướng-đạo mà cả thế giới đều hoan-ngheh.

Chúng tôi mong mỗi . . .

Vì vậy tập báo này ra đời.

NGUYỄN-LỄ

Hội-trưởng Hội Hướng-đạo Việt-Nam
và chi hội Hướng-đạo Pháp ở Bắc-kỳ

Thưa anh em các đoàn.

Anh em còn nhớ không? cái hôm ấy, cả những hôm khác nữa, chúng ta đi qua tỉnh-ly nọ; vì qua tỉnh ly nên ta cũng sửa sang lối đi lại một tí, kéo cái mũ ra đằng sau một tí cho gân, dầm dẫm vào cái bị cho nó ngay, chống cái gậy đóng đinh ra vẻ rỗng rạc. Trong lúc ấy các bạn nhỏ chúng ta, có anh chạy trước, có anh đi bên, phần nhiều thì nổi đuôi mà la mà ê ê.

Cậu Ấm thì : a ! a ! Cirque !

Cậu Lỏm : Ballon. ballon !

Cậu Vá thì cười kể cả : trường mồ côi ! đến Cậu Vá thì chân đi « oong, đơ » miệng thét :

« Fantoup, Fantoup »

Có ngón không? anh đôi voi hăm hực, đoàn-sinh Gà tồ chỉ chực gây sự, anh ba Éch thì làm cái bộ : « bít mũi lại »

Còn tôi, thì tôi tiu nguýt, tôi buồn quá, nhưng tôi sức

nhớ đến điều luật thứ tám thì tôi cười, tôi cười với cậu Vá; cậu Vếu, tôi cười với tất cả các cậu. Đành làm cái «việc thiện» làm trò cho anh em cười vậy, chớ làm gì. Các anh thấy tôi cười thì đều cười, rồi hóa ra cười cả, cười tất cả.

Nhưng, có phải không, cũng như tôi, miệng thì cười mà trong lòng các anh chưa sót không? Chưa sót nổi anh em chúng ta gây nón đã năm - năm giòng mà đi ra đường người ta còn bảo là phường siếc, đội Ba-lông, trẻ mồ côi, lính Enfants de troupe.

Đã biết rằng các cậu bé cả, bé thì chả biết, nhưng đoàn hướng-đạo là công cuộc của thế giới bé, anh em mình sao còn bị bạn bè không để ý đến thế.

Chúng ta ít quảng cáo phải không? Cái ấy cũng có. Nhưng cũng tại chúng ta để cho người thấy một lối hướng-đạo mà rẽ nhầm với cirque, với ballon, với mồ côi, với enfants de troupe. Công việc chúng ta mỗi tỉnh, mỗi đoàn, cho đến mỗi đội, đều có chỗ không giống ý nhau, việc tập học của chúng ta có lẽ chưa khá mấy - ta phải tự nhận thế - , cho nên tinh thần không rõ rệt ra ngoài, chỉ có hình thức thì người ta thấy ngay thôi, thế cho nên nhầm là người nhầm mà lỗi là lỗi ta, vì ta để cho người nhầm được.

Vì nghĩ thế cho nên chúng ta phải đi khai sinh cho tập báo này, cho chúng ta có chỗ để cùng bàn tính công việc, cho anh em cùng một chí một tinh thần, một phép tắc làm việc trong nhà, một lẽ lối làm việc ở ngoài sao cho đúng phương pháp của cụ Baden Ponell mà Vieux Castor vừa nhắc lại độ nào. Lời hãy nhẽ phải ta nhủ nhau, nghề khôn tài khéo ta bảo nhau; cho các bạn ta, bạn không biết đoàn Hướng-đạo, bạn chưa vào đoàn Hướng-đạo xem biết công việc ta, rồi cùng chơi cùng làm với ta.

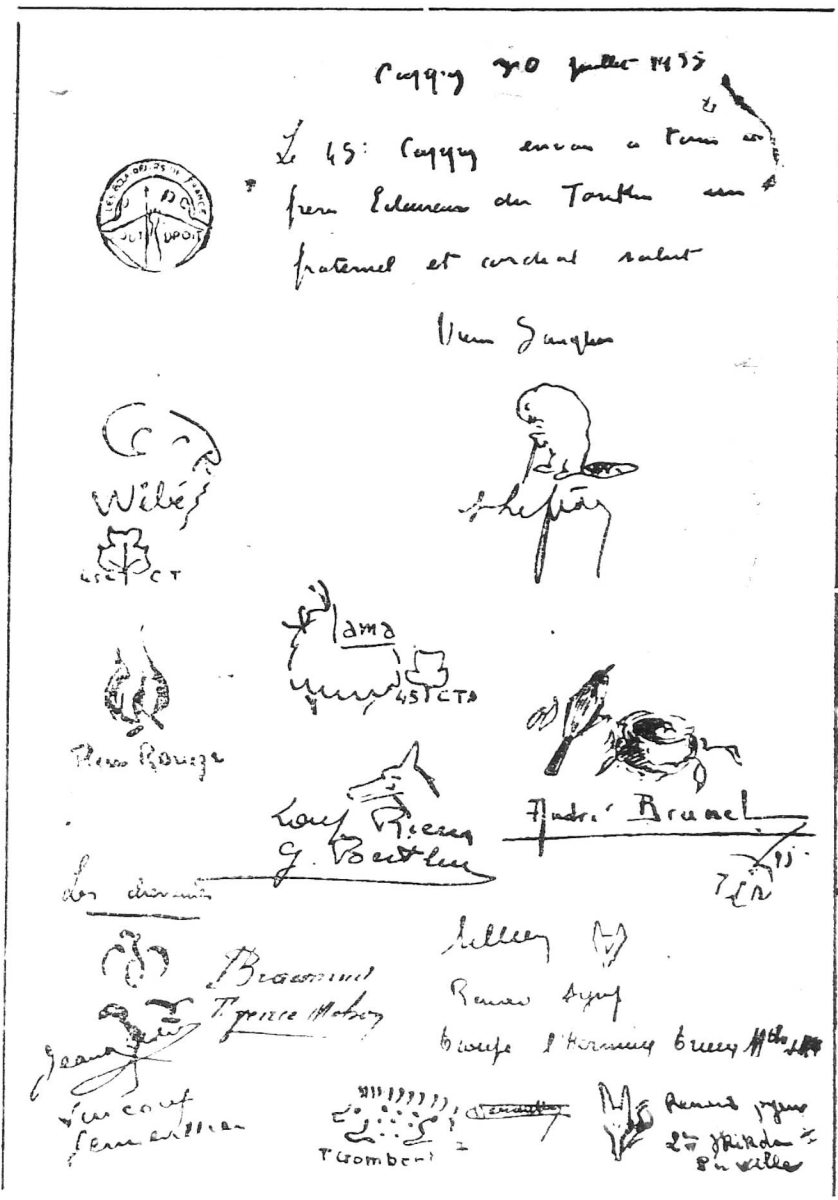
Cái ngày cả anh em trong nước đều vui Hướng đạo cả, cái ngày ấy mới thực vui.

Anh em ạ, tờ báo này có hai mục đích đó: ta học, ta cổ động.

Anh em ta, thẳng tiến lên, tiến lên đi trên con đường thẳng băng.

Hướng đạo Chuỳ
(Hồ - Sĩt)

Au mois de Juillet de cette année, nous avons reçu de Cappy (Camp Ecole) ce message de fraternité signé des chefs dont les noms suivent :

VIEUX, CASTOR, WÉBÉ, FLEUR ROUGE, GRAND LAMA, TIGRE ROYAL, LOUP RIEUR, AUROCH, TAQUIN, SCOUT FANTÔME, HÉRISSEAU, VIEUX SANGLIER, RENARD SYMPATHIQUE, RENARD JOYEUX, BRACONNIER, CASTOR HABILE, LION ROYAL, FURET DES BOIS JOYEUX HARENG, COCHAUX, PAISIBLE CARIBOU, CASTOR SOLITAIRE, LOUP SOLITAIRE, MARCASSIN JOYEUX, HARRAUD, RENARD TENACE, GIRAFE SERVIABLE, PETIT LAMA.

Les Chefs du Tonkin campant à Dô-lé (Phuly) envoient à leurs frères de la 45e Cappy, de France et d'Indochine leur fraternel message.

Phuly le 1er Novembre 1935

BERNARD, THÚY, TOÀN, ANH, NGHIÊM, MÙI, HOÀN, MÀM, VINH, NĂM, TUẤN, TUYỀN, MAI, BÌNH, NHÂN, HUYỀN, CHƯƠNG, CANH.

MA LÀM

KỊCH VUI

CẢNH I

ĐỘI-TRƯỞNG và đội THIÊN-MÃ (H.Đ.S. đang nói truyện òn-ào)

Đ. T. (vào hô) Toujours...

Cả đội (sắp hàng)... prêts !

Đ. T. — Lần trước chúng ta đã chữa gần song chiếc cầu gỗ bắc trên cái ngòi Lau. Hôm nay anh em lại theo tôi, mang đủ dao, búa, cưa, đinh, ta đi chữa nốt đi nhé. À ! còn Vẹt đâu ? Lần nào anh Vẹt cũng đến chậm...

CẢNH II

Thêm VỆT (trước thập thò ngoài cửa ; rồi vào, khăn quàng buộc kín mặt, má phồng to).

VỆT. — Thưa em đây ạ. Lần nào em cũng đến sớm, mà lần nào cũng hóa ra chậm cả. Bực quá ! Lần thì mãi làm việc thiện lần thì bị đồng hồ chậm, lần này thì... anh, trông em, em bị sưng mộng răng, đau ghê ! đi nhanh không được.

Đ. T. — Đau thật à ? Hôm qua tôi còn trông thấy anh ăn mía cơ mà.

VỆT. — Ấy em vừa mới bị đau. Anh cứ trông má em sưng húp lên đây, đủ biết em không nói dối.

Đ. T. — Được, anh đau, tôi sẽ giao cho anh việc nhẹ nhá, soát lại các đồ dùng đội ta, lau chùi đánh rửa đi, nhát nữa

chúng tôi về, sẽ giúp anh một tay. Anh cũng nhớ đến sáng chủ-nhật này anh Đoàn-Trưởng đã đi khám rồi đấy.

VỆT — Vâng, các anh cứ để mặc em, chốc nữa đầu sẽ có đấy.
(Cả đội ra).

CẢNH III

VỆT. — (cười tháo khoán quàng bỏ quả mận ra) Thế là hết súng này ! (ăn quả mận) thế là khỏi bệnh này ! Ở đời phải hoạt thế mới được chứ ! Không biển-báo khôn khéo một chút, đã bị tội đi chặm, lại nhát nữa còn bị « toát sê-cầu » với anh đội-trưởng là đẳng khác. (cười, thấy đồ dùng). Nhưng qua nơi sóng cả lại ngã nơi Tuần-Vương. Lau chùi đánh rửa từng này thứ cũng đủ tỉnh con người. Thế mới hay số vất vả bạc giờ cũng vất vả (ngâm).

Giời kia đã bắt làm người có thân.

Bắt phong trần phải phong trần,

Cho thanh cao mới được phần thanh cao...

CẢNH IV

VỆT VÀ KHƯỞU

KHƯỞU — (ở ngoài nói rồi tiến vào) Cao gì đấy mày ? Cao lâu đấy à ?

VỆT. — Đây mời anh vào soi cao-lâu với em ! Có mấy món bở lắm đây : lau bàn ghế này, đánh xanh, nôi này, rồi đến dessert là quét nhà.

KHƯỞU. — Khi ở bên nhà tao thấy mày léo xéo những cao gì, tưởng mày đang chén cao lâu, nên vội chạy sang. Mày không đi với đội à ?

VỆT. — Tao sung mọng răng, đi đâu được.

KHƯỞU. — Sung đâu ?

VỆT. — Khỏi rồi !

KHƯỞU. — Thuốc gì mà thánh thế ?

VỆT. — Thuốc gia-truyền : 5 xu mận tàu, hết súng hết đau ngay !

KHƯỞU. — Thăng này lại láo rồi. Này, có đi chén với tao không ?

VỆT. — Hôm nay cạn xu.

KHƯỞU. — Có đây rồi. Vừa xin ông cụ được mấy hào đóng tiền cho đội đây.

VỆT. — Chén hết lấy gì mà đóng ?

KHƯỞU. — Lại soay.

(Xem tiếp ở trang 9)

THẺ - GIỚI SÌ - CÚT

Năm thứ 00.001

Mỗi năm 360\$00

BÁO THÔNG TIN HƯỚNG - ĐẠO CÁ HOÀN - CẦU

Ra hàng ngày, mỗi tháng chỉ nghĩ 48 hay 29 ngày thôi.

biểu không đọc-

Tòa *lóng* - lỵ : Tòa nhà chọc trời phố Giam-Be. Hàng

3.000.000 phóng - viên - và trợ - bút

giả Thăng - Tiến

Telephone: Không cần

Xả Thuyết:

Anh em ta nên thẳng tiến

Sì - cút - *cư - sĩ*

Công - Vãn

Ngày 20 Septembre 1935 ở nhà trước của hội Hồng-Thập-Tự Hanoi có một kỳ thi bằng Cấp cửu có quan Thống Sĩ-Tissot, quan-sứ-Jourdran, ông đốc học trưởng thuộc Polidori, bà quan Sầu Verdier, bà Gallin, cô Loan và nhiều bà khác trong hội; đồng tự chấm thi.

Có mười hai thí sinh là Huyền Thủy, Bảo, Kỳ, Quảng, Bức, Tuyên, Sơn, Bình, Định, Chương, Hưng, đỗ ca. Có anh được đèn gần 19 trong 29 điểm.

Bản quán có lời mừng các thầy tâu-khoa-sơ-cử-hội.

Thấy mỗi cơ bảy, tám, anh nũa, đi thi nhưng vừa đến hàng, đảo trông thấy ông tiem và vàng-tu, thì sợ quá lẩn mất. Lại thay nói nhiều anh cảm động quá rơi cả kính, có anh buộc băng như gói giò, chọc cái tiem vào cái gối bông mạnh quá đến nỗi gối cũng phải kêu át.

Sau kỳ thi đã có hai anh Bình và Kỳ vào tập sự ở nhà thuốc.

YẾT - THỊ

Anh Serène là phó uỷ viên Đồng Dưỡng báo rằng Tổng Cuộc E. D. F. đã xin được một miếng đất rộng ở Dalat (Trung-kỳ) để làm trại tập sự của các Đoàn Trưởng và trại ươm của H. P. S.

Anh em sắp lều chiến mau mau lán.

Ông Hội Trưởng Nguyen - Lê mới nhận được ở Nam-Kỳ một bức thư nhờ mời anh em Hướng-Đạo Bắc-kỳ vào Nam dự cuộc họp bạn từ 28-12-35 đến tận Janvier 1936. Cuộc họp bạn này giải những hai năm nhưng chỉ có năm ngày. Xin anh em tất cả năm xừ, ta đi cho. 17 tít đồng nếu được ngoài 20 anh thì tiền tàu 10 phần có thể xin hạ được bay rười, khi ở Nam thì anh em trong ấy tại thết cơm cả mấy hôm.

Phủ-Xuân cũng trải,

Đồng-Nai cũng từng.

Chúng ta phải làm trai cho đáng cửu sắp song. Ngon cỡ H.Đ. lại sắp nên trai mới được.

Bản quán lại chúc anh Giát đạt lời mục đích.

(Chương trình)

28 - 12 - 35 Đến, dựng lều, trang hoàng 29: Quan Thống-Độc khai mạc.

Đấu sáo thủ công Cuộc biểu diễn.

30. Xem Saigon và Chợ lớn.

31. Các đoàn thăm nhau. Hội-đồng

đoàn trưởng Nam-kỳ. Tiệc trà lớn.

1 - 1 - 36 - Lạm biệt.

Cuộc thi lớn

Của báo Thăng-Tiến.

Báo *Thăng Tiến* có nhờ bản-quán

bà cáo rằng báo ấy tổ chức một cuộc

thi rất lý thú, đến số 2 sẽ có điều lệ.

TIN TỨC

Anh Bernard là phó uỷ - viên H.Đ. Bắc-kỳ về chơi nhà và đi tập ở Cappy đã sang từ đầu tháng Septembre. Trong nành lý anh có đem được nhiều quà lắm.

Anh có một tập ảnh Cappy đã trưng bày ở bản quán. Các độc-giã có thể đến xem được.

Anh em đến sẽ thấy một vật quý giá nữa là một chiếc lá anh đã hái ở cây Thuipier của trại Cappy đem sang đây.

Ở bản-quán lại có đủ thư đĩa hát các bài Hướng-Đạo, độc giả muốn lam thỉnh giả cũng được.

Nghe nói:

Có một bà giáo sắp lập một đoàn Hướng Đạo nữ-sinh.

B.R.A.V.O.

Ngày 31 Octobre có một đoàn học nghệ, khăn quàng nâu nen - đích thị cũ nâu annam - đến cắm trại ở

Do-Lê (Hànam) hơn hôm. Điều tra mãi không thấy đoàn nào có cái mũ nâu non ấy. Thiên hạ thì thạo rằng đó là các đoàn Trưởng Bắc-kỳ đi trại để nếm cái mùi làm đoàn sinh hướng đấy. Nồi Trữ

Việc vặt khắp nơi

— Laos - Đã có một đoàn Hướng-Đạo. Bản quán có lời, chúc đoàn ấy rường, thọ và thẳng tiến ..

— Lạng Sơn - Anh Giát đang mạnh bạo lập một đoàn Hướng-Đạo cùng với quan hai Crowet. Công việc khẩn

ra ở Thành Lạng.

Giát đạt

— *Agaro* (Thụy - Điển) - Cuộc họp ban của các lão-sinh đã bế mạc. Cụ BịPi về khỏe mạnh lắm.

Kỳ sau sẽ có bài tường thuật cuộc họp bạn này.

Bản báo phóng viên

— *Phủ lý* - Máy ông giáo Canh, thành, Dũng v.v... đang tổ chức một đoàn Hướng-Đạo. Bản - quán chắc đoán Phủ-lý ngày sinh được chóng vánh, chắc thể nào chỗ sinh cũng có bạch vân - và kim qui.

— *Đồng-hội* - Ngày vạn thọ vừa rồi các đoàn - sinh Đồng-hội vào Huế được kinh thành hoan-nghehnh lắm.

— Saigon - Anh Khắc đang chạy mướt mồ hôi cả ngày. Chạy khỏe đi anh ơi! Anh càng mất nhiều mồ hôi thì cuộc họp bạn càng vui.

— France - Cụieux Castor đang gọt bút để viết bài đăng báo *Thăng-Tiến* và báo *Thế-giới Sĩ - Cút*.

Bản báo đặc điện

— *Hàng* - Kỳ đầu sảo to lạ là một dịp để anh em hai đoàn Đông-Đa và Nguyễn-Trãi đem hết tài năng giúp một việc đáng làm. Chỗ nào cũng thấy anh em H. Đ. Từ đưa trẻ lên cầu bạc, thi áo, đến diễn kịch, thi xe, phần nào cũng có vẻ đặc sắc, cũng chúng hoan nghênh thật là đích đáng.

— *Hanoi* - Tết tháng tám, đã ba năm nay, là một dịp để anh em Hà-Thành làm việc thiện. Đoàn Hùng Vương thi hát ở hội Bảo-Anh. Máy dân Sói con, Nùng-Sơn, Trưng-Rồng và hai Bà cũng hát ở viện Tế-Sinh chứ không chịu kém.

Sau mấy bom bộ ba Lê-Lợi, Vạn-Kiếp và Lăng-bạc cũng diễn một buổi lớn để ba con chơi chung.

Đến 12 Octobre thì cả các đoàn lại kéo nhau đến nhà hát thành-phố đại diện để lấy tiền làm hội quán. Thu được đến hơn trăm bạc.

VỆT. — Ừ thì đi (*oui vể*) anh em ta thế mới là theo đúng điều luật thứ tư chứ! À! nhưng chết! còn cái này nguy quá.

KHƯỚI. — Cái gì?

VỆT. — Anh Đ. T. bắt ở nhà lau bàn ghế, đánh xanh nôi, đi ai làm cho, anh ấy về thì thành lật.

KHƯỚI. Ngu lắm. Hướng Đạo phải lau mới được chứ. Cứ đi tao đã có cách.

VỆT. — Cách gì?

KHƯỚI. — Thần-tinh lắm! đợi một phút tao chạy qua về nhà rồi sang ngay (*Khướu chạy về*).

CẢNH V

VỆT

Thế thì ra số mình lại không vất vả nữa, đi đâu cũng có quý nhân phù trợ. Đã đi chậm lại có người làm việc giúp. Giá thắng khác nói thì mình cũng chẳng tin chứ thắng Khướu này quỷ lắm; cầm nang lúc nào cũng đầy những mưu Gia-cái, chẳng thế mà có lần nó làm cho mình hưởng một bữa bánh no của Phi yến. Kia nó đã sang kia rồi!

(*Còn nữa*)

TRẦN-LÂM — THÁI-BÌNH

Anh em xem số báo này dùng giấy tốt dễ đọc được lâu lại nhiều tranh chụp và khắc, vậy biết tốn phí là bao nhiêu. Nếu các anh muốn cho tờ báo này làm bạn với anh mãi mãi thời xin anh hết sức cố động cho nó được nhiều người mua, người đọc.

Đã hay rằng công biên tập và vẽ không mất một su nào vì anh em làm lấy cả, những tiền bán được chỉ đủ để in thôi, lãi không bao nhiêu. Vậy xin anh em cố gắng bán được hết thì mới khỏi lỗ vốn và in đẹp được hơn nữa.

Auh nào kiếm được mười hạn mua năm trả tiền ngay thì được hoa hồng một đồng để cho quí đội.

Anh em học sinh nên đọc :

báo Cậu Ấm và Cô Chiêu

•
nhiều truyện hay và trò lạ

■
mỗi số 5 xu — một năm 2\$50

■
NGUYỄN - ĐỨC - PHONG
82, hàng Bông, Hanoi

báo **A. J. S.**

Ami de la Jeunesse Studieuse

Các bài học rất nghĩa rõ ràng
mỗi số 5 xu, mỗi năm 2\$40

•
Có 2 sách biếu

BÙI - CẨM - CHƯƠNG

12, Avenue Beauchamp — Hanoi

Quận He

TRONG HANG SÓI CON

Các em ạ, lúc còn bé, anh lội nước như dãi-cá lẩn đồng lúa như chách. Lúc bấy giờ chả thấy ai nói đến sói con, mà thật anh chơi ma mãnh như sói con.

Hôm ấy thầy đồ vừa kể cho bạn anh nghe

truyện Nguyễn-hữu-Cầu và Phạm-dinh-Trọng. Anh vốn cậy mình tài lợi vừa xuống nhà dưới đã gâu ngay cổ : « Tao làm Quận He, đồ đũa nào làm Phạm-dinh-Trọng mà bắt rồi tao đấy ».

Thế rồi ra cái lạch bên cồn, anh cố vòng ra đồng đất dữa lạch, đứng chòm chòm, sẵn tay oai quá quên mất rằng thầy đồ vẫn cầm lợi ra đấy. bọn bạn anh thì khiêng lếch thếch hai tấm ván cầu ao, kẻ đầu kẻ đuôi chèo riết vào đánh phá.

Trận đánh túi bụi từ chưa đến mãi gần chiều, mống nào bước được lên cù lao của He là bị He đẩy lặn tùm xuống lạch. Thích quá! Thích quá!

Rồi hai tàu chiến không biết làm sao cứ tạt mãi ra ngoài, không bơi vào được nữa, anh coi các bạn chế họ mãi, đến lúc thấy chân mình lồm bồm nước mới biết: thời giờ ơi, nước triều lên rồi, Toàn lợi xuống nhưng quanh đảo sóng cuộn cuộn, đành chịu. Rồi gào, rồi khóc, rồi kêu. Cả nhà thầy đồ ra ai cũng bảo : « Kệ cho nước triều lên cho nó chết, ai bảo nó không nghe lời thầy ». Anh van lạy đủ đều họ mới đem thuyền ra cứu về. Từ hôm ấy quận He tịt mít.

Bản in, của báo Trung Bắc

APPAN hiệp-sỹ Hướng-đạo Birmanie đến Bắc-kỳ, qua Hải-phòng thăm anh em Cảng rồi đến Hanoi. Rùng rảng không nở dờ tay, ở đến hơn tuần, anh xem buổi hội hàng năm ở nhà hát thành phố; rồi xuống Nam dự cuộc lửa trại vui vẻ và có ý nghĩa, song lại sang Thái-Bình để chuyện trò cùng anh em Trần Lâm và Nguyễn-công-Trứ. Anh đã lên đường vào Huế mà còn để lại cho anh em hình ảnh một đoàn sinh vui vẻ dầm thấm và can đảm.

Thật đáng tiếc, giá ông Bi Pi đặt ra đàn sói con sớm hơn mười năm thì có phải anh khỏi phải phen sấu hổ ấy không. Phải, Nếu anh biết luật « sói con nghe sói già » thì dân đến nỗi quên lời thầy, thì đâu đến nỗi...

Ba - Tô

Hương đạo thủy đoàn

Alain Gerbault kể :

« Tôi vừa mới thả chiếc đèn lên thì chiếc Pirecrest chao đi một cái rất mạnh.

Tôi vội lên boong thì thấy trong đêm tối như mực bao nhiêu ngọn đèn sáng của một chiếc tàu to đi đã xa. Thì ra phiến gỗ mũi tàu tôi bị chạm, cái trụ bằng đồng quấn hẳn lại, các phiến gỗ đỡ mũi bị kéo đi, mũi boong tàu loác ra và bung cả lên, cái buồm chèo tuột ra cho nên cột buồm không có cái gì kéo ra đằng trước nữa, loạng choạng ghê quá. . .

Tàu to có lẽ họ không nhìn thấy tàu tôi trong đêm tối, gọi họ cũng vô ích.

Vả lại phải kịp chữa ngay cái cột buồm chớ thời giờ đâu mà gọi họ, tôi dùng ngay dòng dọc thít chặt phiến gỗ mũi tàu lại, căng các giây buồm chèo ra; tha hồ mà gió. . . không ngại gì nữa.

Bấy giờ tôi mới nghĩ thì ra tôi vừa suýt chết ».

TRÍCH TRONG TẬP « **Đuổi theo mặt trời** »

Mấy hàng trên này làm cho chúng ta biết anh Alain Gerbault là người điềm tĩnh, cả quyết, cương cường, vững tri, bậc nào Gập nạn lớn, hãy chống đỡ đã, rồi có chết hay không sau hãy nghĩ. Nếu đoán xem mình chết hay không chết rồi mới làm thì cái cột buồm còn gì, chiếc tàu đã lật mất rồi.

Một mình một con tàu nếu không vững tay thì sao khuyên được một cái vòng quanh trái-đất.

Anh Alain Gerbault cũng là người nhà đó, anh làm huấn luyện trong thủy đoàn Pháp (E. D. F.)

Anh đi phen này, ta không phải chúc mừng bình-yến, ta biết rằng anh thế nào cũng đến bến.

HẢI BĂNG (Hà Tiên)

của ĐIỀU - HẬU

Với đề mục trên này, Điều - Hậu sẽ lần lượt kể những công dụng của thứ cây quý ấy và của những giống cùng họ với nó.

(Những buổi nói chuyện với các anh
Báo vui vẻ và Cú yên lặng)

Đồng hồ vừa đánh, Báo-vui-vẻ đã vội vàng ngắt câu truyện :

— Thế nào đến giờ rồi, hoãn truyện ấy đến lúc khác. Anh bắt đầu đi !

— Nào ! công dụng của tre ! Từ lần sau các anh nhớ mang bút chì và một quyển sổ riêng. Còn vật liệu để tôi tìm cũng được. Giờ các anh lại gần đây.

Ba người kéo ghế lại gần bản đồ Đông-Dương treo ở góc : đoàn quán. Rồi Điều-Hậu bắt đầu kể :

« Trước khi nói về công dụng của tre tôi hãy đưa các anh đi thăm các rừng tre ở xứ ta đã, và cần nhất là phải giới thiệu với các anh những giống tre, chúng ta cần phải biết. À ! các anh nên nhớ rằng « tre » đây tôi gọi chung tất cả các giống cùng họ với giống tre.

Nếu kê rõ ràng các rừng tre, nói riêng về tính chất của từng giống thì mất nhiều thời giờ lắm. Vậy cuộc đi thăm này chúng ta phải đi bằng tàu bay.

Nào ! ta bắt đầu đi từ Nam, lên Bắc.

Ở Nam-kỳ tre nhiều nhất ở những tỉnh Thủ-đầu-Một, Baria (cả những vùng mọi gần đây) và Tây Ninh.

Ở Cao-Mên nhiều nhất ở Kompong-Thom

Trung-Kỳ, cũng như các nơi tre mọc rải rác khắp các làng nhưng không có rừng nào đáng kể.

Ở Bắc kỳ, tre mọc khắp cả các giọc sông. Hồng-hà, Hắc-giang, Thanh-giang, Sông-cầu và Sông-chây, và cả các vùng đồi núi Đông-Triều, rừng rậm Hưng-hóa.

Ở các xứ Ấn-Độ, Hòa-Lan hay Brésil thường khi cả một rừng tre sau khi nảy hoa kết quả, đều bị tiêu diệt hết. Ở xứ ta ít thấy như thế lắm. Cách độ 7, 8 năm, tre có chết nhưng chỉ chết từng khoảng thoi.

Ta có thể giồng tre bằng cách cắm cành, đánh gốc hay gieo hạt. (Cách này trộm lấm nên ít khi dùng).

Ta thường chia tre ra làm 2 giống; tre đực, già và trặc trăn, tre cái, vỏ mỏng ruột nhiều.

Thực ra tre có nhiều giống, tùy hạng to nhỏ, mỗi thứ dùng làm một việc riêng.

Nay tôi bắt đầu nói từ các giống thông thường nhất :

NÚA — Các anh ai cũng biết rằng dùng để lợp nhà đan phên, trẻ dóm. . . . Nứa tép là giống nứa con đường kính chỉ bằng đồng bạc thôi.

TRE VẦU — dùng để làm nhà, đồng đồ đạc. Măng vầu rất quý. Dùng vầu ở liền mặt đất dùng làm gậy. Có hạng gọi là **TRE VẦU ĐẰNG**, măng không ăn được.

TRE GAI — dùng làm hàng rào. Các làng hay giồng.

CÂY SẬY — thân cây bé bằng ngón tay út.

TRÚC — Bé nhưng trặc trăn. Có 2 hạng; **TRÚC QUẢN-TỬ** dễ rất thẳng rất già, dùng làm xe điếu ống. **TRÚC ĐÙI GÀ** (vì ở gần gốc cheo hình như đuôi gà) dùng làm gậy cho cá: cu già.

BƯƠNG — Nhiều nhất ở các rừng Ninh-bình, đường kính đo được đến 20 phân. 1) Dân vùng Hải-Dương thường dùng làm ống, hộp trạm rất đẹp.

GIANG — Đốt rất già: cách nhau đến 60 phân. Rất mềm, dẻo, trẻ làm lạt, đan nón rất tốt.

HÓP — Rất rắn, rất bền. Dùng làm gậy H. Đ. được.

TRE HOA — gọi thế vì ở thân cây có nhiều chấm nâu, thẫm hay đen. Hay dùng làm đòn cang ở vùng Hưng-hóa.

TRE LÀ NGÀ — hay **ĐẰNG NGÀ** - thân cây vàng, có những giọt xanh rất đẹp, hay giồng làm cảnh.

Đây là tôi kể những thứ thông dụng nhất. Còn ngoài ra, rất nhiều thứ, tùy theo mỗi xứ có những tên riêng, như ở Trung-kỳ ở tỉnh Thừa-thiên có giống **TRE PHEO**, **TRE LAO**, ở Nam-kỳ có những giống **TRE GAI**, **TRE LÔ-Ồ**, **TRE TẦM-VÔNG**, vân, vân...

Muốn xem rõ các giống «tre», các anh nên vào viên Bảo-Tàng Maurice Long, ở đây ngày nào cũng mở cửa 2 buổi. Chính bài này tôi cũng trích của ông Crévost, nguyên giám đốc viện ấy.

Tôi chắc ngày mai, hay ngày hôm nay thì phải hơn, các anh vào đây xem lâm sản của xứ ta một thể.

Phó-phên : **DIỀU-HÁU**

1) Từ nay, bất cứ về phân, tấc, hay các cách đo lường, tôi đều dùng của tây cả cho tiện.

THĂNG - TIẾN

CƠ QUAN CỦA ĐOÀN SINH HƯƠNG-ĐẠO KHẮP CÁC XỨ

Anh em Hương-Đạo viết và vẽ lấy cả

Mỗi tháng ra hai kỳ ngày 5 và 20, MỖI SỐ 0\$03, CẢ NĂM 0\$60

Những truyện anh hùng có thực hay không quá sự thực

Những trò chơi vui thú, khỏe mạnh. Những cảnh non nước gấm vóc

Những hy vọng một cuộc đời tốt đẹp và vui vẻ

X

MUA BÁO

Anh em Hương-Đạo nên coi tờ báo này như báo của mình, viết bài, vẽ tranh cho luôn, thông tin tức cho biết luôn, các cuộc vui, ngày trại, chống đỡ cho nó sống mãi mãi.

Trong một đoàn xin anh em họp nhau mỗi người ít ra mua một số để xem; gửi giấy mua cả một lúc, nhưng tiền thì cả đoàn gửi làm 4 lần cũng được

MỘT CÁCH LÀM CHO QUỸ-ĐỘI CÓ TIỀN LUÔN

Quỹ-đội bao giờ cũng nghèo mà đội phải sắm nhiều. Có cách làm cho đội giàu là mỗi anh tìm một ít khách quen, rồi viết thư cho chúng tôi nhận báo về bán. Bán được 10 số thì được 0\$08 bỏ vào quỹ đội. Anh nào cũng cố cả thì không mấy lúc đội đủ tiền thu xếp các cuộc đi chơi xa.

Mua một năm báo Thăng-Tiến mà lại thu về được đủ 0\$60.

Cách thần diệu này trong số hai báo Thăng-Tiến sẽ nói đến.

CÁC ANH ĐOÀN-TRƯỞNG ĐỘI-TRƯỞNG

Xin các anh nhớ rằng đoàn nào, đội nào, mà anh em mỗi người đều có một tờ báo Thăng-Tiến, thì anh đoàn-trưởng hay đội-trưởng đỡ được nửa công việc huấn luyện. Các truyện giải, truyện ngắn, các kịch, sẽ luyện cho anh em có tinh-thần H Đ. Các tranh sẽ làm cho anh em có mỹ dục. Các bài linh tinh sẽ đỡ anh em học các môn tử mỗi giây tốn lâu thời giờ. Tờ báo Thế Giới Hương Đạo báo cho biết hết tin tức của Hương-Đạo Hoàn-cầu.

TẤT CẢ ANH EM

Nếu có ý hay gì hay có lời bình-phẩm về báo Thăng-Tiến cứ gửi về. Anh em một nhà xin đừng ngại. Xin anh em đừng quên: báo này là của anh, nó sống là nhờ anh nó có mệnh hệ nào, ấy là tại anh đó.